

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishvu:

za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošlj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona štev. 74.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod

Inzerati:

Enostop. petivrsti (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več kot trikrat . . . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Upravišstvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — V sprejema naročnino, inzerate in reklamacije. Upraviškega telefona štev. 180.

Haška mirovna konferenca.

(Avstrija ponižna zavezница Nemčije. — Razoroženje.)

Diplomatiška pogajanja in priprave za mirovno konferenco v Haagu so pokazala zanimive rezultate. Ne morda zaradi tega, ker je postalo že zdaj jasno, da tudi druga haška konferenca ne bo prinesla zaželenega svetovnega mira — to smo že zdavna vedeli — ampak zaradi tega, ker se je tu precej določno pokazalo medsebojno prijateljsko in zavezniško razmerje med posameznimi velesilami. V prvi vrsti nas seveda zanima naša ljuba trojeza. Čisto gotovo je, če smemo soditi po vseh časniških glasovih, da je nemški kancelar Bülow nedavno pohitel v Rapallo pregovarjati italijanskega ministra za zunanje zadeve, naj glede na haško mirovno konferenco zavzame isto stališče, kakor Nemčija in Avstrija, trojezni zaveznici Italije. Šlo je namreč zato, da se onemogoči, da bi Angleška vztrajala na svojem stališču, naj se na haški konferenci velevlasti posvetujejo res o tem, kar je pravi cilj konference: o miru, ki naj se doseže s splošnim razoroženjem, oziroma z omejitvijo oboroženja potom pogodb med državami. Nemčija smatra ta predlog za skrajno nevaren, kajti, če bi se izvedel, bi Nemčija ne bila več velevlast, dočim bi jo Angleška vzlic omejitvi oboroženja, še vedno prekašala. Bülow je nameraval pokazati na zunanjo solidarnost trojeze, pa se bridko razočaral. Prišlo je namreč čisto drugače.

Ruska vlada je predvčerajšnjem predložila vsem velevlastim noto okrožnico, kjer poroča o programu druge haške konference, ki se bo sklicala 15. junija. Poročilo izjavi, da Angleška, severnoameriške Zedinjene države in Španska želita, da se na mirovni konferenci obravnava tudi o splošnem razoroženju. Kdo se pa temu protivi? Glasom poročila v sicer izbranih, a jasnih besedah Nemčija in Avstrija. Te dve velesili soglasno izjavljata, da se v slučaju ne bosta udeleževali takih posvetovanj, ki ne morejo roditi pozitivnih vspehov. To je brezdvomno vprašanje o razoroženju. Ne gre za to, ako imata tu Nemčija in Avstrija iz svojega stališča prav, protiviti se razoroženju, ampak zgolj zato, da je Avstrija zopet kakor pri algezijski konferenci dokazala, da je čisto pod berlinsko komando. Nasprotno »naša zavezница« Italija. Kljub temu, da jo je Nemčija na vso moč obdelovala, molči; v ruski okrožnici o Italiji ni nobene besedice. Ni se hotela zameriti ne Avstriji in Nemčiji, ne Angleški, zato molči. Italija je s tem pokazala, da se noče vsaj na zunanjo nobenemu vkloniti in postopati samostojno, kakor se bo zdelo njej prav. Vsekakor je italijanska diplomacija v tem slučaju znala bolj varovati svoj ugled, kakor avstrijska.

Francoska in Japonska se vzlic prijateljskemu razmerju z Angleško nista pridružili želji, obravnavati v Haagu o splošnem razoroženju, pač pa Angleška in Japonska soglasno povdarata, da se ne bosta udeleževali posvetovanj o tistih točkah ruskega mirovnega programa, o katerih se najbrž ne bo dalo doseči nobeno sporazumljenje. To so točke o pomorskem vojnem pravu, potapljanju trgovskih in nevtralnih ladij, pomorskih minah itd., točke, v katerih ima zlasti Japonska v svoji vojski z Rusijo precej kosmato vest.

Skratka: S svetovnim mirom še dolgo ne bo nič.

× × ×

Dunaj, 4. aprila. Tu se posvetuje posebna komisija o programu ruske vlade glede na haško mirovno konferenco. Komisija je sestavljena sledeče: Poslanik von Merey, generalmajor von Gieslingen, kontreadmiral Haus in dvorni svetnik Lammasch.

London, 4. aprila. Tukajšnji krogi izjavljajo, da Angleška vztraja pri svojem predlogu o razoroženju in upa, da bosta Nemčija in Avstrija odnehali.

Peterburg, 4. aprila. »Novoje Vremja« pišejo, da je haška mirovna konferenca doživela popolni fiasko. Koristna bo zgolj za diplomate in učenjake.

NAGODBENA POGAJANJA.

Budimpešta, 4. aprila. Nagodbena pogajanja, ki bi se bila morala vnovič začeti 8. t. m., so preložena, ker še niso končana vsa pripravljajna dela. Začela se bodo prihodnji teden in sicer na Dunaju.

AVSTRIJSKI PROTESTNI SHOD PROTI CERKVENOPOLITIČNIM RAZMERAM NA FRANCOSKEM.

Dunaj, 4. aprila. Impozantni vseavstrijski protestni shod proti cerkvenopolitičnim razmeram na Francoskem, ki je zboroval 4. t. m. na Dunaju, je veličastno uspel. Na shod so došli izjave društev, ki štejejo vsega skupaj nad 50.000 članov. Govoril je urednik dr. Kaufmann iz Koblenca. Razložil je psihološke, zgodovinske in kulturne vzroke žalostnih cerkvenopolitičnih razmer na Francoskem. Precej krivi so francoski katoličani sami, ki se niso politično organizirali. Shod je sklenil resolucijo, kjer manifestira svojo neomajano zvestobo nasproti cerkvi in sveti stolici in obljublja, da se bodo avstrijski katoličani posluževali vseh postavnih, verskih, političnih in kultur, sredstev, da zabranijo vsaj v Avstriji preganjanje cerkve ter razkristjanjenje šole in rodbine. Adresa na papeža obsoja cerkveni rop na Francoskem, preganjanje ondodnih redovnikov ter iztiranje škofov; obljublja v imenu vseh avstrijskih katoličanov vztrajati v neomajani zvestobi do svete stolice ter bra-

niti v Avstriji vedno in povsod pravice cerkve.

CESARJEVO POTOVANJE V PRAGO.

Dunaj, 4. aprila. Cesarjevo potovanje v Prago je zopet preloženo. Baje je temu vzrok to, da v sobah na Hračaneh, kjer bi moral cesar stanovati, ni mogoče doseči za cesarja primerne temperature.

AVSTRIJA V ALBANIJI.

Neki pariški list javlja, da vzbuja začudenje, ker se avstrijska garnizija v Sarajevu znatno povečuje. Misli se, da je to vse v zvezi z dogodki v Albaniji.

RUSINSKO VSEUČILIŠČE.

Dunaj, 4. aprila. Deputacija rusinskih vseučiliških profesorjev je došla na Dunaj, da predloži ministrskemu predsedniku, naučnemu in finančnemu ministru zahtevo, naj se ustanovi rusinsko vseučilišče.

MORAVSKO NAMESTNIŠKO VPRAŠANJE.

Dunaj, 4. aprila. Ministrski predsednik se posvetuje s češkimi in nemškimi moravskimi deželnozborskimi poslanci, koga naj vlada imenuje za cesarskega namestnika na Moravskem. Gre tudi za imenovanje deželnega finančnega ravnatelja.

HRVAŠKI SABOR RAZPUŠČEN?

Zagreb, 4. aprila. V tukajšnjih političnih krogih trdijo z vso odločnostjo, da bo hrvaški sabor v kratkem razpuščen, ker ni mogoče sestaviti zanesljive večine.

PASIVNI ODPOR NA JUŽNI ŽELEZNICI NA OGRSKEM.

Budimpešta, 4. aprila. Ravnateljstvo Južne železnice javlja, da ni resnična vest, da je izbruhnil na ogrskih južnoželezniških progah pasivni odpor. Razmere stalno nastavljenih poduradnikov se bodo izboljšale, in sicer na obeh — avstrijskih in ogrskih — progah.

HABSBURŽANSKI KOŠUT.

Budimpešta, 4. aprila. Trgovinski minister Košut je v Clevelandu izhajajočemu mažarskemu listu »Szabadsaj« prepovedal pošiljatev na Ogrsko, ker list objavlja članke proti habsburški dinastiji.

BAJKA O AVSTRIJSKIH OGLEDUHIH V ITALIJI.

Rim, 5. aprila. Vest iridentovskih listov o treh avstrijskih častnikih, ki so vohunili po Italiji dementira »Messaggero« ter piše o dogodku sledeče: Pred desetimi dnevi so dezerirali trije avstrijski lovci-prostaki iz garnizije v Rivi in se podali na laško ozemlje, da si poiščejo dela. Tu so jih prišli, toda kmalu izpustili.

OGRSKI ŠOLSKI ZAKON.

Budimpešta, 4. aprila. V poslanski zbornici poroča poslanec Vertan iz neodvisne stranke o zakonskem načrtu glede na uredbo pravnega položaja in plač učiteljev na zasebnih občinskih in konfesionalnih šolah. Poročevalec izjavi, da je ta zakon zadnji poskus pridobiti izlepa občine in konfesije za to, da se ljudskošolski pouk preuredi v smislu ogrske državne ideje. Poslanec Molnar od ljudske stranke odklanja zakon, ker je nevaren za katoliško cerkev posebej in za vse konfesije sploh. Molnariju odgovarja naučni minister Apponyi, da so katoliški škofje edini v vlado ter odobrujejo zakon. Molnar zavrača ministra. Poslanec Simko od neodvisne stranke obžaluje, da zakon nima ostrejših določil proti agitatorjem, ki ščuvajo nemažarske narodnosti proti Ogrski. Srb Polit obsoja zakon ker krši avtonomijo srbske pravoslavne cerkve. Predlaga, naj se zakonski načrt postavi iz dnevnega reda in v soglasju s pravoslavno duhovščino izdela pravičnejši zakon.

OFICIALNA IZJAVA O POTOVANJU LAŠKEGA KRALJA NA GRŠKO.

Rim, 5. aprila. »Tribuna« piše, da nobena mednarodna politična komplikacija ni vzrok potovanju laškega kralja na Grško. Ta obisk ne bo izpremenil dosedanje politične smeri balkanske politike. Italija bo slej ko prej vplivala pomirjevalno na balkanske narode.

ANGLEŠKA VOJNA MORNARICA.

London, 4. aprila. Admiraliteta je ukazala, da se morajo odslej zgradbe vojnih ladij vršiti tajno. Inženirji se bodo zaprisegli; o poizkusnih vožnjah in vojni opremi ladij se ničesar ne bo več objavljalo.

VOJAŠKE PRIPRAVE V ITALIJI.

Benetke, 4. aprila. Italijanska pomorska vojna uprava je sklenila ustanoviti v lagunah pri Maranu tik na avstrijski meji pri Građežu postajo za eno divizijo torpedovk.

BOLGARSKE ČETE V MAKEDONIJI.

Carigrad, 4. aprila. Včeraj so turški vojaki pri Istilu v skopeljskem vilajetu zasledili bolgarsko četo ter jo obkrožili. Boj traja še dalje.

SRBSKA SKUPŠČINA.

Belgrad, 4. aprila. Za predsednika skupščine je izvoljen staroradikalec Vesnić.

RUSIJA.

Peterburg, 4. aprila. Duma se posvetuje dalje o proračunu. Finančni minister Kokovcev zavrača Poljaka Stezkyja ter izjavi, da ruska vlada ne izdaja za Poljsko samo zato toliko denarja, ker je Poljska kulturna dežela, ampak tudi zato, ker je Poljska tudi dežela, kjer so ropi in umori na dnevnem

LISTEK.

Gospa.

Spisal Iv. Baloh.

Bilo je na predvečer sv. Jožefa. Gospa Trdinova je sedela v verandi pred gradičem in brala časopise. Cel dan je imela obilo opravka, šele popoldan, proti večeru se je nekoliko odpočila. Njen soprog je namreč na praznik sv. Jožefa obhajal svoj godovni dan in navada je bila, da je bilo vsako leto na predvečer gospodovega godu povabljenih več hišnih prijateljev na skupno večerjo. In gospod in gospa pri tacih prilikah nista štedila. Ni čuda, če so se povabljeni gostje vsako leto radi odzvali povabilu, in da je marsikdo obžaloval, da gospod Trdina ne obhaia dvakrat na leto svojega godu.

Premožna sta bila, to je vedel cel trg. Koliko premoženja sta ravno imela, tega ni vedel nihče, a da je bilo v gradiču vsega dovolj, to je pa vedel vsakdo. V mladih letih sta imela v mestu veliko trgovino v svoji lastni hiši; Bog jima pa ni dal otrok, naveličala sta se mestnega življenja, prodala hišo in trgovino ter kupila v rojstnem kraju Trdinovem mali gradič, ki je bil ravno takrat na prodaj, ker je prejšnji lastnik umrl. Tako sta na tem gradiču živela že pet let vsa srečna in zadovoljna. V vsem trgu sta bila spoštovana. Nista imela sicer visoke izobrazbe, ali premožna sta bila. Kadar koli je bila kaka slavnost ali kaka veselica, vselej se je odbor obr-

nil najprej do gospoda in gospe Trdina ter milostno poprosil, da bi blagovolila prevzeti pokroviteljstvo. In Trdinova sta to odklovanje le redkokedaj odklonila; saj sta si štela v čast, da so ju tržani vpoštevali. Neštetokrat sta bila klicana kot botra, kjer sta se vselej pokazala, da imata, in gospod Trdina bi bil že davno izvoljen za načelnika požarne brambe, ko bi imel le količkar čedno hojo; a v trgovini si je tako pokvaril noge, da je težko hodil ob palici. Gospa Trdinova bi bila silno rada videla svojega soproga v lepi uniformi s svitlo čako na glavi, tako pa se je morala zadovoljiti, da sta bila le podporna nda.

Solnce se je že nagibalo k zatonu, neprijeten veter je pihal od severa doli proti gradiču. Gospa je še vedno sedela v verandi in prelistavala različne liste in časopise. Ker se je solnce uprlo v verando, bilo je v njej še precej prijetno. Gospa je pogledala na uro, ki je kazala na štiri. Ob tem času je navadno prišel njen soprog s sprehoda, kamor je šel slednji dan prav počasi s svojim velikim psod Lordom. Tedaj je morala biti pripravljena južina. Gospa Trdinova je vstala in šla pogledat v kuhinjo, če je že pripravljena kava za gospoda. Bilo je vse gotovo. Tedaj je šla v shrambo ter vprašala kuharico, če je vse tako storila, kot ji je naročila. Na različnih krožnikih je bilo pripravljenih mnogo različnih miznih jedi. Vse je bilo tako narejeno, kot je ona želela. Komaj je že čakala, da bi nastopil večer. Šla je zopet ven in sedla v verando pregledajoč slike v časopisih.

Preštel je v duhu, koliko je te dni že izdala denarja za noćišnji večer. Iz mesta je

naročila šunko, ki je stala dvanajst kron, druga mesnina, ki se v trgu ni dobila, osem kron, za fino pecivo deset kron, nov service za čaj je stal dvajset kron, za namizno vino in buteljke stoindevaset kron, soprog pa ji je naročil za noć in za jutri za službo božjo novo svilen obleko za stoinšestdeset kron. Kar bo šlo domačega vina in kuretnine, tega še računala ni. »Čez tristo kron bo stala ta večerja,« je rekla gospa Trdinova in odločila list: »pa kaj zato, saj imamo«.

Gospa Trdinova je vstala in hotela iti doli po vrtni gredič pogledat, če že prihaja njen soprog domov. Tedaj pa zagleda da prihaja gori proti gradiču kmetica s košaro v rčki. Ko se gospej približa, jo prijazno pozdravi. A gospa jo osorno pogleda in reče: »Kaj pa delate tukaj, ali ne vidite, da je tamle zapisano na tablici, da je tukaj prepovedana pot in da je samo grajskim dovoljena?«

»Naj mi ne zamerijo, gospa,« je rekla kmetica; »jaz nisem tega vedela, brati pa ne znam. Prišla sem v grad in bi vas prosila, če bi kupili kaj zobotrebnirov, če jih potrebujete.«

»Kaj prodajate, zobotrebce?« je vprašala gospa. »Da, gospa, tri ure daleč sem prišla in v mestu sem že skoro vso prodala. Le nekaj mi jih je še ostalo, zato sem se pa v gradu pri vas oglasila, če bi jih potrebovali, da bi jih ne nosila domov.«

»No, pojdite z menoj v kuhinjo pogledat, morda bom kaj potrebovala.«

Gospa se je spomnila, da bi jih utegnili potrebovati, ker na tako malenkost ni mislila. Gostov bo precej in ker bodo mesne jedi uživali in cel večer jedli, bodo zobotrebcev

precej potrebovali, in sramotno bi bilo, ko bi v gradu, v tako bogati hiši take malenkosti zmanjkalo. Prišli sta v kuhinjo.

Ah, kako je prijetno zadišalo iz nje! Tacega prijetnega duha kmetica še nikoli ni užila. Gospa je vprašala kuharico, če je kaj zobotrebcev pri hiši.

»Ne vem, gospa,« je odgovorila, »morda jih je kaj v shrambi ali pa v jedilni sobi.«

Gospa je šla najprej v shrambo, potem v jedilno sobo, vse preiskala, pa bilo jih je le par. Kmetica pa je odločila v kuhinji svojo košaro ter se pritisnila k peči, ker ji je bilo mraz. Kuharica je ravno na mizi mizle jedi okusno z zelenjem in drugimi stvarmi krasila, kmetica pa je iz kota gledala vse to, česar še ni nikoli videla.

»Kdo bo pa to jedel?« je konečno vprašala.

»Kdo?« — je odgovorila kuharica in se ni dala motiti v svojem delu; »zvečer gospoda« — je bil kratek njen odgovor.

»Pa danes je post, — ali ne?« — je rekla kmetica.

Kuharica se je nasmešnila, kmetico po strani pogledala in nič ni odgovorila.

Tedaj je prišla gospa iz jedilne sobe ven. »No, koliko pa hočete zanje?« je nekoliko prijazno ogovorila kmetico, kar se je tej dobro zdelo, da je gospa tako prijazna ž njo.

»Koliko?« — Po dva šopka bom dala za en krajcar!«

»Kaj, po dva za en krajcar, to je pa vendar predrago. Koliko pa jih je v enem šopku?«

»Okoli sto gospa, pa so lepi in čedni, so iz češminovega lesa.«

redu, proti katerim se mora država braniti z izjemnimi sredstvi. Zato izkazuje proračun Poliske dva milijona deficita. Socialdemokrat Aleksinski napade vlado, ker je duno sklicala samo zato, da dobi novo posojilo. Ko bere Aleksinski odstavek iz nekega angleškega lista, zapusti pet poslancev zbornice, ker so baje izvajanja Aleksinskega razžalitev veličanstva. Aleksinski naposled predlaga, naj se proračun odkloni. Kadet Rodičev obsaja takisto socialdemokratov, ki se trudijo, da bi povzročili razpust dume. Nekateri poslanci dume bodo baje pozvali ministra Stolypina, naj zaradi govora Aleksinskega duno razpusti.

Peterburg, 4. aprila. Državno pravdnitvo je vložilo tožbo proti poslancema dume Tišovinskeemu in Urasovu, ker sta kmete v posebnem razglasu pozvala na upor proti vladi.

Peterburg, 4. aprila. Besarabski gubernator poroča, da se v Odesi in Kišinevu pripravljajo veliki nemiri.

Vollni boj.

(Hribarjeva kandidatura) je tako tajnostna in misteriozna stvar, da nastajajo o njej že cele pravljice, kakor o speh kraljičinah in začaranih devicah. Ali ni »Naš List« pisal, da je Hribar v svojih srčnih bolečinah tekel k dr. Ravniharju in ga prosil, naj on prevzame to nesrečno kandidaturu? Hribar je bil vsled tega ves razburjen in je dal v »Narod« »Poslano«, v katerem pravi:

»Glede na to vest izjavljam, da je v tej obliki popolnoma neresnična, kajti moj zaupni pogovor z g. dr. Ravniharjem se je gibal v čisto drugih mejah. Ker je pa očividno, da je ta zaupni pogovor mogel izdati le g. dr. Ravnihar sam, pričakujem od njega, ako naj ga še tudi zanprej smatram za poštenjaka, da popravi primernim načinom neresnično vest »Našega Lista«, da sem mu ponujal ljubljansko kandidaturu. Ta pogovor označil sem jaz zaupnim in se zato le čudim, da je sploh prišel v javnost — in to še v tako skrivljeni obliki. — Ljubljani, dne 2. aprila 1907. — Ivan Hribar.«

Dr. Ravnihar je sedel in je v »Novi Dobi« tudi priobčil »Poslano«, ki je pa sestavljeno v tako »primerni obliki«, da prvotno vest bolj potrjuje, kakor pa zanikuje. Dr. Ravnihar pravi namreč, da je vest »Našega Lista« — »v tej obliki popolnoma neresnična«. V drugi obliki je torej lahko resnična, zlasti, ker pravi dr. Ravnihar, da se je pogovarjal s Hribarjem pri tisti priložnosti tudi o politiki, ne taji pa, da bi ga Hribar res prosil, naj kandidira. Zakaj neki Hribar dela tako sramežljivo? Saj vendar ve, da mu je dr. Šusteršič napovedal, da S. L. S. nikogar s takim veseljem ne pozdravi za protikandidata, kakor ravno Hribarja! Tako ga snubimo, pa se drži, kakor kmečka nevesta!

(Med železničarji.) Socialna demokracija je mislila, da ima nad železničarji neomejeno gospodstvo in je to poizkušala ohraniti s skrajnim terorizmom in cenenimi »šlagerji«, brez resnega pravega dela. S. L. S. je edina stranka, ki se upa tudi med železničarji pomeriti se s socialno demokracijo ter nastopiti proti socialnodemokratskemu terorizmu. — »Narod« s svojo stranicco tu niti v pošte v pride in igra s svojim bevskanjem zato le najžalostnejšo vlogo. Za »Narodov« puhli liberalizem ni med železničarji nič dobili. Včeraj je kandidat S. L. S. za Ljubljano, Ivan Kregar, sklical v »Rokodelski dom« shod železničarjev. Hotel se je s prostim železničarskim shodom socialni demokraciji pokazati, da se je nihče ne boji. Zato so dobili vabila tudi socialnodemokratski železničarji. Nekaterim, posebno socialnodemokratskemu kandidatu za ljubljansko okoličino (!) Petriču to ni bilo všeč. Zato je agitiral in zbiral železniške delavce ter jih poslal na shod. Eden delavcev ga je vprašal, ako bo tudi on — Petrič — prišel na shod, kar je pa seveda Petrič odklonil. Petrič je rekel delavcem: Le vi sami pojdite, poslušajte en čas, potem pa vstanite in zapovijte: Mi že imamo svojega kandidata Petriča, in odidite s shoda. Čudna zmožnost in pa vednost tega socialnodemokratskega kandidata. On ne razločuje mestnih in okoličinskih volivcev! Moral bi pač vedeti, da ima on

samo v okolici iskati glasov, ne pa v mestu Ljubljani! Tako je prišla Petričeva garda iz Šiške in eden celo iz Dravlj (I) na ljubljanski železničarski shod. Mi smo jim to veselje privoščili, ker škode nam s tem niso mogli nobene napraviti, vsaj vsi razum »grofa Sardelce« ne stanujejo v Ljubljani. Na shodu je bilo skupno nad 80 železničarjev. Shod je otvoril v imenu S. L. S. g. dr. Pegan, ki je predvsem povdarjal, da je to bolj informativen shod, pri katerem naj bi sodelovali vsi železničarji brez razlike strank. Nato je govoril gospod Kregar. Govoril je v splošnem o slabih razmerah železničarjev, posebno delavcev, ki so od danes do jutri, a na stara leta so brez penzije. Delati bo treba na to, da se tudi ti ljudje zavarujejo za starost in onemoglost. Govoril je o slabih železničarskih stanovanjih. Železnice naj bi same zidale delavcem stanovanja in zato naj bi se že pri zidavi železnice gledalo na to, da se nakupi dovolj sveta tudi za hiše in stanovanja uslužbencem. Delati bo treba na to, da se po zgledu Amerike in Angleške tudi pri nas vpelje nedeljski počitek po železnicah. Zavarovalni zakon pa se mora preurediti tako, da bo v korist delavstvu, ker sedaj mu je v marsičem v škodo. Navedel je več točk, kako naj bi se zakon bolj reformiral. Provizijski fond naj se preosnuje v penzijski fond za železniške delavce. Navedel je še celo vrsto zahtev železničarjev, za katere je pripravljena nastopiti S. L. S. ter je obljubil, da se bo v slučaju izvolitve z delegacijo S. L. S. krepko zastopal železničarje. Med govorom so navzoči šišenski socialni demokratje delali neslane opazke in s tem pokazali, koliko jim je za resno železničarsko stvar. Gospod dr. Pegan jih je opozoril na novo postavbo, po kateri je zabranjeno shod na katerikoli način motiti. Prišli so ti socialni demokratje z vidnim namenom, delati na shodu nemir, toda zbal so se postavbe in so rajši tiho odšli ter so pozabili na Petričev nalog. Odšlo je kakih 40 socialnih demokratov, drugi železničarji so pa ostali na shodu. Dr. Pegan predvsem obžaluje, da so nekateri zapustili shod, ki je namenjen informacijam, ki jih bodo potrebovali novi poslanci v državni zbornici v prilog železničarjem. Tri stvari so, ki po govornikovem mnenju najbolj tlačijo železničarje, in te so: plače, stanovanja in zavarovanje. Vsakdo mora priznati, da se bo bolj z zaupanjem vsedel vsakdo v železniški voz, ako bo gotov, da je osobe zadovoljno s svojim stanom. Druga so stanovanja. Slaba stanovanja, po katerih bivajo železniške rodbine, so krive mnogim boleznim in zgodnji umrljivosti. Ako bi železnice dajale svojim uslužbencem zdrava stanovanja, bi imele same dobiček in delavci bi bili bolj zadovoljni. Tretje zlo pa je zavarovanje. Treba bo pa še tudi več drugih prememb, da se bo zadovoljilo železniške uslužbence. — Govorili so še razni drugi govorniki. Med shodom je socialnodemokratski agitator Kocmur poslal pismo, v katerem vabi dr. Pegana in Kregarja na železničarski shod k Štajercu. Pegan in Kregar nista imela povoda zapustiti shoda v »Rokodelskem domu« in radi Kocmurjevega pisma prenehati s tem shodom. Sploh pa Kocmur ni noben železničar in sta bila Pegan in Kregar na razpolago železničarjem v »Rokodelskem domu«, kamor se socialnodemokratski Petrič ni upal, ker bi pokazal svojo nesposobnost in se je zato raje skrival pri Štajercu. Dr. Pegan je okoli 10. ure zvečer zaključil shod z obljubo, da to ni bil zadnji železničarski shod in da se bo večji železničarski shod kmalu vršil. Socialni demokratje so včeraj pokazali, da jim je le za njihovo puhlo strankarstvo, ne pa do treznega razmotrivanja železničarskih razmer. To so pokazali tudi s svojim shodom pri Štajercu, kjer je bilo zbranih okoli 40 sodrugov, večinoma nevolivcev za Ljubljano in kjer so samo po svoje zabavljali. Nas ta socialnodemokratska jezica le veseli. To kaže, da smo na pravem potu, na katerem se nam pridružujejo tudi resni železničarji, tako da smo si v moči med železničarji z nekaj vsegomočno socialnodemokracijo za tri polovice. Več kot vpitje Kristanovo in Kocmurjevo bo železničarjem pomagalo resno delo uglednih poslancev S. L. S. To mora uvideti vsak pameten železničar, zato upamo, da nam vsakdo v železniških krogih, ki pošteno misli, pomaga streti socialnodemokratski terorizem.

Tedaj je gospa vzela rdečo nitko doli z enega šopka in začela šteti posamezne zobotrebe. Kmetica jo je nekam čudno boječe gledala. Tega ji še nobeden ni naredil, kjerkoli jih je prodajala, da bi vse zobotrebe preštel.

Gospa je štela in prišla do številke petinsedemdeset.

»Glejte, petinsedemdeset jih je,« je na glas zaklicala gospa kmetici ter vrgla zobotrebe po mizi, »vi ste pa rekli, da jih je sto, to je grdo, to je nesramno.«

»Oh, gospa, saj sem le rekla, da jih je okoli sto. Saj so tako poceni. Pomislite, koliko časa se moramo truditi, predno jih naredimo za eno krono. Usmilite se me, saj vidite, kaka reva sem; že cel dan nisem nič gorkega zavžila.«

»A kaj to meni mari. Če daste po štiri šopke za en krajcar, pa jih vzamem.«

»Oh, gospa šest otrok imam doma, mož mi je umrl, zdaj se pa s temi zobotrebci ukvarjamo vsi. Cel teden delamo štirje, saj veste, kaj otrok naredi, pa komaj zaslužimo tri do štiri krone. Kupiti moram vse do zadnjega, da se preživimo. Ko mala dva odraste, bo že, zdaj pa ne morem drugače.«

»A, jaz tega ne maram poslušati. Pošteno delajte, pa boste lahko živelj,« je rekla osorno gospa in kmetici obrnila hrbet.

»No, gospa, po tri bom dala, če hočete za en krajcar, več pa ne morem. Kupila bi rada

otrokom nekaj belega kruha za praznike in malemu Francku čevlje, da bo šel lahko v cerkev.«

Tedaj je priletel pes Lord v kuhinjo in ko je zagledal tujko, je močno zalajal, da se je kmetica vsa stresla. Kuharica mu je vrgla kos mesa in pes je kmetico popustil.

»Oh, gospa, naj vzamejo vse, kaj se nim pozna za en krajcar, ko imajo vsega dosti.«

»Saj smo tudi pošteno delali. Kam bom ž njimi? No za pet krajcarjev mi jih dajte, da bo mir.«

In kmetica je odgrnila ruto in gospa je izbrala petnajst najlepših šopkov za pet krajcarjev. Tedaj je prišel po hodniku gori gospod soprog z dišečo smodko v ustih.

»Kaj pa je tako vpitje,« je vprašal gospod, ko je stopil v kuhinjo.

»E, s to žensko se prepiram že četrti ure, ker je tako trda,« mu je odgovorila soproga. Gospod je šel v jedilno sobo, kmetica je vzela denar, zagnila košaro in zapustila grad.

Zadovoljinim srcem, da je zopet nekaj prodala je šla hitro domov. Bilo je še dobri dve uri do domače kočje. Bog vé, kako je že doma. Zjutraj zgodaj ob treh je že šla od doma in naročila dvanajstletni Tončki, naj skuha južino otrokom. To bodo veseli, ko jim prinese belega kruha. Naročila bo za malega Francka čevlje, drugim pa za praznike

(Volivni shod na Ključki pri Ledinah.) Veliki ponedeljek ob 12. je imel idrijski Gruđen, ali pravzaprav njegova ponujavca: Šepetavec in Tavzes, shod na Ključki pri Alešu. Na shodu je bilo navzočih kakih 50 volivcev. Lahko rečemo, da liberalnih pristašev ni bilo več kakor oba Srnačana. Drugi so bili ali naši, ki so prišli iz radovednosti na shod, ali pa Kristanovi. Govorila sta Julij Novak in Tavzes. Seveda sta Grudna hvalila, da bo »kmete rešil« — nista pa povedala kako! Bilo je dosti medklicev: Živio Gostinčar! Ko pa je nazadnje Grudnov ponujavec (Grudna samega seveda ni bilo zraven, ker je bil »zadržan«) povabil navzoče, da naj zakličejo »Živio Gruden!« — tedaj je te besede ponovil samo eden, namreč Kristan, seveda norčevaje. S tem je povedano vse.

(V okraju Radgona Cmurek) je naznanil svojo kandidaturu tudi grof Stürgkh.

(1000 kandidatov v Galiciji.) Za 106 galicijskih mandatov se je oglasilo že 1000 kandidatov.

(Minister Korytowski kandidat.) Na volivnem shodu v Podgorcah na Galiskem je bila kandidatura finančnega ministra dr. Korytowskega soglasno proglašena.

Dnevne novice.

+ Hribarjeva desna roka, oficelni najeti agitator liberalne stranke, slavni »dohtar« Cham skrbi, da nastane o njegovih časti še cela literatura. Ko je »Slovenec« potipal tega »dvobojevnik«, je letal po vsej Ljubljani, da bi dobil izjav, ki bi potrdile njegovo čast. In jih je dobil, pa take, da je jo! Samo zato, da bodo ljudje povsod vedeli, kdo je ta čudni Cham, ki za liberalce agitira, posnemamo sledeče izjave. Na očitjanje, da je vtaknil v žep denar, ki bi ga moral plačti za prijatelja krojaču, odgovarja nazivajoč samega sebe z »gospodom«, da je hotel denar »zapraviiti na maškaradi v njegovi družbi, ekvivalent za to pa je moje plačilo dotičnega haveloka«. Hm! Da je Cham res denar zapravil na maškaradi, to mu prav radi verjamemo, a tistega »ekvivalenta« ni hotelo biti. Od tiste maškarade je menda Chamu ostalo marsikaj za stalno, morda se ga je celo larfa prišla, a »ekvivalent« je krojač dobil še le, ko je Cham dobil pismo, naj plača sicer se nastopi drugače. Zanimivejša je druga točka o denariju, ki ga je dobri Cham odnesel profesorju Vodebu. Gosp. Vodeb priznava, da mu je Cham res odnesel denar, priznava, da je dal Cham res po orožnikih iskati, ki so ga vieli in pri njem našli še 150 gld.; to g. Vodeb vse priznava, izgovarja ga pa s tem, da je bil nadebudni Arnošt k temu opravičen, ker je — njegov sin-rejenec! Hm! Da razumemo to zamotano in zavozlano storijsko, pogledimo, kaj pravi gosp. Vodeb: »Moj sin-rejenec E. Cham je nekoč kot deček radi slabih šolskih uspehov izginil iz hiše neznanu kam. Ker mi je pisмено naznanil, da se ne namerava več vrniti domov, sem se poslužil svoje očetovske oblasti ter naprosil tukajšnje okrajno sodišče, da mi ga pomaga iskati. To se je zgodilo, moj sin mi je bil dostavljen v hišo, in s tem je bila zadeva končana. Konstatiram in izjavljam pri tej priliki, da je bil moj sin-rejenec opravičen do lastnine vsega, kar je nosil pri sebi. — V Ljubljani, dne 4. aprila 1907. I. S. Vodeb s. r., c. kr. šolski svetnik v pok.« — Hm! Lepo je od g. Vodeba, da prizna pred svetom svojega otroka, če je tudi tak otrok, kakor Arnošt Cham. Še lepše je, da ima do svojega otroka tudi toliko ljubezen, da ga da sodno iskati, če mu uide; najlepše pa je, da se zanj javno poteguje, da bi mu rešil sabljaško čast. Pa ta izjava g. Vodeba ima nekaj luknjic. Da so bili šolski uspehi g. »dohtar« Chama slabi, to se mu pozna in rad verjame vsak brez daljnih dokazov. Pa če bi bil izginil samo s svojimi šolskimi uspehi, ga g. Vodeb najbrže ne bi bil dal po sodišču iskati; g. Cham je pa pobral gosp. Vodebu tudi denar, in sicer precej denarja, ki je bil gotovo več vreden, kakor šolski uspehi, in po tej svoti je bilo tudi g. Vodebu morda bolj žal, nego po odnešenih šolskih uspehih svojega sina-rejenca. Gosp. Vodeb pravi, da je bil g. Cham opravičen do vsega, kar je nosil pri sebi — namreč potem, ko so ga vlovili in mu vzeli še preostalih 150 gld.; takrat je imel namreč samo še svoje slabe šolske uspehe, ki jih je brez dvoma po-

šteno zaslužil. Tudi ne verjamemo, da bi bila Chamova zadeva že končana, ko so orožniki pripeljali izgubljenega sina domov; brez dvoma se je g. Vodeb kot praktičen pedagog potem še nadalje poslužil svoje očetovske pravice, kar se je zgodilo najbrže brez prič, zato ta prizor prepuščamo domišljiji blagohotnih čitateljev. Morda je to izvrševanje pravice vplivalo na talente mladega Chama, da je dobil tako sabljaškega duha. Vsekako priča izjava g. Vodeba, da ima še vedno veliko naravno očetovsko ljubezen do svojega sina-rejenca, kar je lepo od njega; dvomimo pa, da bi drugi taki očetje bili zadovoljni z načelom g. Vodeba, da so opravičeni taki sinovi očetom jemati denar in z njim pobegniti. Slednjič se Arnošt Cham še baha, da je »stara sablja«. Ta sablja je pa zdaj zlomljena in g. Cham jo lahko položi v arhiv k svojim šolskim uspehom. Kakor se vidi, je g. Vodeb vžival šolske uspehe svojega sina; politične uspehe svoje bo pa Cham zapustil Hribarju, ki ga je vzel v službo, da mu premaga Ljubljano in mu pribori državnozborni mandat. Ljubljanci imajo nepopisno veselje nad temi uspehi, in so iz srca hvaležni Chamu, da jim preskrbuje tako izborna zabavo. Za tajnika liberalne stranke je pa res najbolj sposoben mož, kate-rega so že žandarji iskali in — dobili.

+ Tavčarjeva desna roka, sabljač Rasto Pustoslemšek, ki druge ljudi za brezčastne proglašja, je tudi ves razburjen, ker smo mu rekli, da naj on le molči, ker je predsednik »Triglava« zastavljal društveno zastavo. Pustoslemškovi šolski uspehi so podobni Chamovim, kar se pozna na vsaki strani »Narodovi«. Tega ne bo tajil, pač pa poizkuša na vso moč rešiti svojo sabljaško čast in pozivlja akademično društvo »Triglava«, da mu najizpriča, da »tista afera ne tangira njegove osebnosti«. Čemu to zahteva? De'stvo je tukaj, da so Triglavani Rasto Pustoslemška, svojega predsednika, vrgli iz društva. S tem so izrekli tudi svoje mnenje, ki ga Rasto išče. Rasto naj bo le lepo tiho, kakor se spodobi za take častne viteze! Kako je bilo pa s službo g. Pustoslemška v Gornjemgradu? O tem bomo še poročali, ako se nas izzivlje. Dohajajo nam od raznih strani zanimivi dopisi o liberalnih gentelmanih.

+ Anarhija ali kaj? Upravičenci meščanske korporacije v Kamniku so vložili rekurz radi nezasišnih krivic in nepostavnosti pri volitvi dne 14. marca t. l. Rekurz se je vročil županstvu, ki je vodilo volitev, naj ga predloži pristojni oblasti. A predno je rekurz rešen, so liberalci nepostavno izvoljeni odbor konstituirali. Kaj pravi k temu deželna vlada?

+ Ricmanje. »Slovenska Misao« javlja, da je unijski škof Drohobecski pisal Ricmanjem, da jih ne sprejme v svojo škofijo.

+ Proti novi volivni reformi za goriški deželni zbor je politično društvo »Sloga« sklenilo vložiti protest.

+ Organizacija državnih pomožnih uradnikov. Dne 24. marca 1907 vršil se je izvanredni občni zbor društva državnih pomožnih uradnikov za okrožje Rudolfovo v prostorih hotela »Jacaz«. Obisk je bil mnogo-brojen. Med drugimi kolegi odzval se je vabilu tudi gosp. Stegnar, predsednik ljubljanskega društva, kot istega odposlanec. Pripravljalnega odbora predsednik gosp. Grom predstavi predsednika ljubljanskega deželnega društva g. Stegnarja, zahvaljujoč se za njega poset, pozdravljajoč istega, kakor tudi druge zbrane kolege v kratkem jedrnatem govoru — zahvaljuje se začasnemu odboru za njega trud in delovanje. Konstatira, da je s pooblastili in navzočimi zastopano društvo s štiriindvajsetimi člani — občni zbor sklepčen. Nato izroči od njega sestavljeno in kot tajnikovo po tekočih spisih vpisano poročilo tajniku v prečitane občenemu zboru. Po istem prečitano poročilo se od občenega zbora potrdi in izjavi pripravljavljavemu odboru za njega trudopolno delovanje simpatično priznanje. Nato poroča tajnik o gmotnem stanju društva, katero poročilo se je dalo navzočim članom v vpogled. Izvolita se gg. člana Davorce Franc, oficijal in Ivan Zupančič, kancelist, revizorjema računov — naka taista iste pregledata in odda občni zbor enoglasno po predlogu gg. revizorjev pripravljavljavemu odboru absolutorium. Pripravljavljavnega odbora predsednik dá na glasovanje, da se ima voliti predsednik. Enoglasno se sprejme predlog, da se predsednik voli po vzkliku — ter se enoglasno izvoli gosp. Adolf Grom predsednikom. Preide se na drugo točko in dá na glasovanje predlog, da se ima voliti 6 odbor-nikov v odbor. Sklene se, da se voli po listkih. Skrutatorjem izvolita se enoglasno gg. Ivan Zupančič, kancelist in Rudolf Knol, pisarniški pomočnik v Rudolfovem — katera dva konstatirata sledeči rezultat. Izvoljeni so: Josip Mehora, Alojzij Strajnar, Karol Schmit, Rudolf Knoll, Ignac Koščak, Anton Novljan. — Predsednik g. Adolf Grom se zbranim članom zahvaljuje za izkazano mu zaupanje, zagotavlja, da bode neutruljeno delo za procvit društva — zaupa je, da ga podpira danes izvoljeni odbor po njihovi moči, dá na glasovanje tretjo točko občenemu zboru to je raznovrstnosti. Predsedniku ljubljanskega deželnega društva gosp. Stegnarju dá predsednik besedo, na kar povdarja isti v svojem povsem priznanem govoru, koliko truda in potov je storila zveza naših društev za nas kolega, ter nasprotno kako je »Reichsverein« društva uporabljal, da je dobil kolegi nezaupnico od istega. Podarjal je, da je deželno društvo pripravljeno za sodelovanje z našim društvom. Predsednik se, ker je dnevnj red občenega zbora izčrpan, v kratkem govoru zahvaljuje zbranim za njihov poset in delovanje, povišujoč njih v nemno do delovanja za procvit društva ter zaključil zbor s trikratnimi »Slava«-klici na cesarja.

— Izpred sodišča v Črnomlju. Pred kratkim se je vršila obravnava zaradi razžaljenja

časti. Tožbo so namreč vložili trije gg. c. kr. uradniki zoper g. Skubica, prvega mestnega svetovaleca v Črnomlju, češ, da je pri volitvi govoril zoper uradnike zelo razžaljevalne besede. Priči, g. župnik in g. komisar, pa ste izjavili, da teh besed nista slišala, dasi bi jih bila morala, ako bi bile ob oni priložnosti izgovorjene. Gosp. adjunkt nato naznani, da trije gospodje uradniki odstopijo od tožbe, da pa ti trije nastopijo kot priče zoper g. Skubica in prisrežejo. Brez dvoma bi g. Skubica zgubil pravdo, zato se je raje poravnal. Objavili smo dejstvo brez vsake pripombe.

— **Odvetniški in notarski uradniki.** Na binkoštno nedeljo, dne 19. maja t. l., se vrši dopoldne ob 10. uri v »Narodnem domu« v Ljubljani velik shod jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav. (Tovariš Jan. Bovha iz Celja.) 2. Poročilo delegata o izidu in sklepih skupščine odvetniških in notarskih uradnikov o Veliki noči 3. marca in 1. aprila t. l. na Dunaju (tovariš Josip Christof iz Ljubljane). 3. Osnovne zveze jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov (organizator Franc Topolčič iz Zagreba). 4. Osmotno in socialno stanje odvetniških in notarskih uradnikov: a) plače in službene odpovedi; b) nedeljski počitek in dopust (g. dr. Ljudevit Stiker iz Celja in tovariš Rihard Tavčar iz Ljubljane). 5. Ustanovitve podružnice državne zavarovalnice zasebnih uradnikov v Ljubljani za vse slovenske dežele in pokrajine (tovariš Avgust Petrič iz Ljubljane). 6. Ustanovitve lastnega pogrebnega zaklada (tovariš Dragotin Gilevert iz Gorice). 7. Slučajnosti.

— Po končanem dnevnem redu se vrši koncert s petjem in srečelom, pri katerem sodeluje ljubljanska društvena godba, ljubljanski in hrvaški pevski zbor in tamburaši »organizacije dnevnika« i pisara« iz Zagreba. Namerava se tudi prirediti skupni obed ob znižanih cenah, vsled česar se vsi p. n. jugoslovanski odvetniški in notarski uradniki, kateri se mislijo udeležiti shoda, koncerta in skupnega obeda, naprosijo, da to naznani do 1. maja t. l. tovarišu Josipu Christofu, odvetniškemu solicitorju v Ljubljani, ter izjavijo ali želijo brezplačno prenočišče.

— **Neznane.** Umobolen, okoli 20 let star mladenič se nahaja že od 16. avgusta 1906 v javni bolnici v Briknu. Mladenič je 148 cm visok, ima rjave lase, oči in obrvi, zdrave zobe in zdravo zagorelo barvo. Brade nima. Leva noga ima oteklo stopalo. Na glavi nosi modro čepico, kakršne imajo uslužbenci južne železnice. Ker ne govori, ni mogoče izvedeti, kdo in od kod da je. Kdor bi o tem siromaku kaj vedel, naj to sporoči javni bolnici v Briknu.

— **Umrli** je v tržaški bolnici Ivan Petelin, krčmar v Tomaževici pri Komnu, star 75 let.

— **Strokovni poduk o kmetijstvu.** Deželni komisar za vinstvo in sadjarstvo gosp. Frančišek Gombač priredi v nedeljo dne 7. t. m. ob treh popoldne strokovno predavanje o vinstvu, sadjarstvu in združništvu pri sv. Duhu okraj krški; dopoldne ob 10. do 12. ure bo pa imel praktičen pouk o trtoriji in sadjarstvu v šolskem vrtu ter v podružnični drevnici, v kateri je po zimi zalet skoraj vsa drevesa obgrizel.

— **Pretep v cerkvi.** Iz Javora pod Ljubljano se nam piše: Pri velikonočni procesiji so se fantalini v cerkvi stegli za veliko bendero, ker ga niso pustili nositi nekemu Javorcu. Nekaj navzočih tuji faran jih je radi tega svaril in opozoril na nedostojno obnašanje, zato so pričeli še njega tepsti in suvati. Nesrečna mladina, ki kaže medsebojno sovraštvo celo v cerkvi!

— **Mažarščine se učil** novi načelnik generalnega štaba podmaršal pl. Hötendorff.

— **Prot povišanju poštini in telefonskih pristojbin** so zborovali 3. t. m. na Dunaju trgovske in obrtne zbornice. Bile so zastopane malone vse. Zborovalci so zahtevali, naj umakne vlada odklop o povišanju. Odposlaništvu, ki je vročilo ministrskemu predsedniku in trgovinskemu ministru spomenico, je izjavil trgovinski minister Foit, da je zdaj nemogoče preklicati povišanje.

— **Nesreča na progi Divača-Pulj.** Med postajama Cerovlje in Lupoglav je skočila pri km 545/6 iz neznanega vzroka iz tira lokomotiva in pa trije vozovi tovarnega vlaka št. 380. Škoda je neznatna. Osební promet vzdržujejo.

— **Črne koze.** V tržaškem predmestju Greta je vsa rodbina postrežčka na Južni železnici, Forstnerja, zbolela na črnih kozah. Zdravniki so stavili koze vsem osebam, ki so zadnji čas na Južni železnici prišle s Forstnerjem v dotiko, ravno tako so stavili koze vsem prebivalcem v hiši, kjer je stanoval Forstner. Sumijo, da je Forstnerja okužil nek izseljenec.

— **Obsojeni šofer.** Dne 2. marca t. l. je šofer avtomobila barona Economa v Trstu v ulici Pauliana povozil 70-letnega vpokojenega železniškega nadzornika Ivana Alpersa tako, da je ta vsled zunanjih poškodb kmalu nato umrl. Včeraj je tržaško sodišče šaférja Primja vsled tega obsodilo na osem mesecev težke ječe. V utemeljitvi pravi sodnik, da šoferji ob ovinkih in obljudenih krajih ne smejo voziti nad 6 kilometrov hitrosti v uri.

— **Giovine Polaj.** V Pulju so ustanovili laški mladeniči društvo »Giovine Pola« — Mladi Pulj — ki ima namen, braniti Pulj pred drugorodnimi sovražniki.

— **Skušnjo za zidarskega mojstra** sta naredila pri deželni vladi v Ljubljani g. Ivan Sršen iz Radomelj pri Mengšu in g. Josip Novak s Štajerskega. Oba sta bila učenca na obrtni šoli za stavbene obrtnike. Nov dokaz, kako potreben je bil na obrtni šoli pouk za stavbeni obrt.

— **Gospod Herman Gorlany,** graščak v Ruprčevru je povodom svoje poroke z gosposdično Gabrielo Gandini iz Novega mesta

poslal svoto 200 K za reveže šmihel-stopiške občine. Županstvo Šmihel-stopiške si šteje v prijetno dolžnost, da za to velikodušno darilo izreče najiskrenejšo zahvalo.

— **Ustanovitelj moderne kirurgije** Jožef Lister je včeraj praznoval 80-letnico svojega rojstva.

— **Slovensko planinsko društvo.** Ustanovila se je »Podružnica slovenskega planinskega društva« za škofjeleški okraj.

— **Pritlikavec.** Na naboru v Žužemberku je bil te dni neki 21-letni fant, ki je bil visok samo 73 cm.

— **Grad na Trsatu** bo v kratkem na javni dražbi prodan. Ta grad Frankopanov bo skoro gotovo kupila hrvaška vlada.

— **Zasluzeno odlikovanje.** Blazij Gorkič, kmetovalec in posestnik v Orehovljah pri Biljah je odlikovan od Nj. Velikanstva presv. cesarja s srebrnim zaslužnim križcem. To odlikovanje si je zaslužil odlikovanec z junakiškim činom, ko je v septembru 1906 rešil gotove smrti zidarja Podberšiča, katerega je zasulo kamenje v občinskem vodnjaku.

— **Koncert priredi tamburaški klub »Zarja«** v Rožni dolini na čast svojim podpornim članom v nedeljo, 7. aprila t. l., v prostorih gosp. Balija. Začetek ob 3. uri popoldne. — Vstopnina 20 h za osebo; čistiti podporni člani so vstopnine prosti. Koncert se vrši ob vsakem vremenu. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Vabilo.** P. n. gg. dekane uljudno vabim, da izvolijo priti na prijateljski sestanek, ki bo v sredo, 10. t. m. ob sedmih zvečer v hotelu »Union«. — Matija Erjavec.

— **Svarilo pred izseljevanjem v Argentini.** Kdor se hoče v Argentini kot poljedelec preživljati, to lahko kot lastnik ali pa najemnik zemljišča stori, ali pa, da kot poljedelski delavec pri kakem posestniku dela ali pa, da vzame v naem tuje zemljišče z vsem delavskim (poljedelskim) orodjem vred proti temu, da se zaveže oddajati lastniku polovico od pridelanega (Halbpacht). Pogodbe, s katerimi se prevzemajo zemljišča v pol-najem, se sklepajo običajno za dobo 2—3 let in navadno za čisto novo, nedotaknjeno zemljo. Vendar so take pogodbe ugodne le za najemnike, kateri imajo rodbine. Pomanjkanje poljedelskih delavcev v Argentini ni tako veliko, kakor bi bilo z ozirom na zemljo, za poljedelstvo pripravno, pričakovati. To je pa v zvezi z dejstvom, da je v Argentini uporaba strojev zelo razširjena. Večje povpraševanje po delavcih nastane le v času žetve, t. j. v času od decembra do konca marca. V sezini, ki je takorekoč mrtva za poljedelstvo, t. j. v času od julija do konca novembra, pa vsak posestnik večino svojih delavcev odpusti. To potrebo delavcev za časa žetve znajo posebno laški in španski delavci izkoristiti, ker se leto za leto samo za ta čas v Argentini izseljujejo. Povprečni letni zaslužek kmetijskega delavca v Argentini je še razmeroma dober; tak delavec dobi približno tri krone na dan poleg prostega stanovanja in hrane, mora pa vendar s tem računati, da ne bo celo leto delal. Samski delavci morejo le v redkih slučajih za celo leto v službo stopiti. Splošno je poljedelskim delavcem, posebno onim, kateri niso zmogni španskega, laškega ali nemškega jezika, nujno odsvetovati, da se v Argentini izselijo. Kdor namerava zemljo zamostojno obdelovati, mora isto ali kupiti ali pa v najem vzeti in sicer od države ali pa od posameznikov. Kupiti ali pa v najem vzeti zemljo od države pa malemu kolonistu ni mogoče. Kapital, katerega mora izselnik v svrhu nakupa seboj prinesiti, mora biti v razmerju s zemljo 25—100 hektarov na 5000—15.000 K, ako pa hoče postati najemnik, zadostuje 3000—7000 K. Izseljenci te vrste imajo lahko pravzaprav še največ upov v Argentini. Seveda je pa potreba vendarle previdnosti. Ne more se namreč dovolj priporočati, da naj se ja takoj po prihodu ne misli že na nakupovanje zemlje ali pa najem. Izseljenec se mora marveč najprej natančno poučiti o kraju, na katerem se namerava naseliti in pridobiti izkušnji, na ta način, da jedno ali dve leti pri kakem posestniku dela. Izselniki z malim premoženjem, naj bi se naseljevali le v okolišju že obljudenih krajev. V tem oziiru bi prišle posebno v pošte provincije Buenos-Ayres, in Santa-Fe, nekateri deli provinc Entre-Rios in Kordoba ter teritoriji Panama-Central in Rio-negro. Čisto napačno je, ako se izseljenci v posameznih skupinah v oddaljenih krajih naselijo, ker potem ne morejo svojih pridelkov naprej prodati. Za rokodelce in dinarje je izseljevanje v Argentini neugodno. Delavskih močij ne primanjkuje, posebno v mestih ne. Tu posebno vpliva velika konkurenca na majhne plače, dočim so stanovanja in živila jako draga. Zaslužek zadostuje komaj v pokritje navadnih življenjskih potrebščin; kaj prihraniti, si je pa nemogoče. Posebno velja to še za glavno mesto Buenos-Ayres. Tukaj mora čisto priprist človek, ako se noče zadolžiti, za službo na dan 6 K. Število brezposelnih znaša pri prebivalstvu 1.000.000 ljudi 3000. Zunaj glavnega mesta, v provincijah, upajo lahko, da dobe delo še najbolj oni rokodelci, katerih obrt je v zvezi s poljedelstvom, kakor kovači, mehanikarji za poljedelske stroje, mizarji, tesarji, itd., pa tudi samo za časa žetve. Dni-nar mora v provinciji zaslužiti na dan 4—6 K brez hrane in stanovanja. Tudi tem izseljnikom je nezanje jezika velika ovira, tudi ti naj bi, če ne špansko, vsaj laško ali nemško razumeli. — Splošno pa bodi slednjič vsem izseljencem pripomnjeno, da v Argentini varstvo premoženja in osebe, kakor tudi pravna moč ni taka, da bi odgovarjala tozadevnim opravičenim zahtevam. — To je sporočilo c. kr. ministrstvo za notranje zadeve z razpisom z dne 19. svečana 1907, št. 437.

Štajerske novice.

§ **Na veliko soboto so plesali.** — Po plesu požar. V Jeruzalemu v ljutomerskih gorah živi človek, Kunst se piše, pa je tudi jako »kunsten«, bere »Štajerca«, zabavlja čez duhovnike, bogaboječ je tako, da v nedeljo ostane daleč proč od cerkve, da ne bi kje se srečala z Bogom. Ta mož si je sedaj na veliko soboto zvečer najel tri godce, da bi pri vuzemici bilo bolj kratkočasno. Godci začno, njega pa zasrbe podplati in začel je plesati, da je bilo veselje. To je trajalo jutraj do četrte ure. Vse se je zgrazalo nad takim početjem. Streljal je celo noč, celo nedeljo, tudi v ponedeljek, vsi dvomimo, da je hotel s tem Boga častiti! Popoldne v ponedeljek ob četrtri uri sproži zopet možnar, ožgalna dreta pade na njegovo streho in hiša je bila v kratkem uničena, poleg tega sta zgoreli še dve viničariji in graščina Jeruzalem, last Fischerauerjeva! Kunstu in viničarjem je zgorela tudi živina. Pri gašenju je dobil on in njegov sin velike opekline, ki ga bodo dolgo spominjale velike sobote. V sredi med temi hišami stoji cerkev »žalostne Matere Božje«, od treh strani je švigal ogenj nanjo, pa jo je čuval Bog in njena varhinja Marija, da se ji ni zgodilo nič drugega, kakor da je spokalo precej šip in ena vrata so nekoliko ogorela. Dal Bog, da bi se sedaj Kunst poboljšal in da bi se kaj takega sploh nikjer več ne godilo. — Isto noč je še gorelo pri Vuzmetineh pri Šramparju, pa so pravočasno pogasili, pač sta na Gomili baronu Čoku zgoreli dve viničariji; goreti je začelo v prazni, torej je vžgal zločinec, ki ga že zasledujejo.

§ **Maribor.** Pri seji občinskega sveta dne 3. t. m. je prišla na dnevni red tudi železnica Maribor-Travnik. Pri tem je poročal načelnik tega železniškega odbora, Neger, kako neprijetno je sprejel deželni odbornik Link deputacijo za to železnico. Privoščili so si prav pošteno Linka. Gradčani se boje, da bi se promet preveč obrnil v Maribor, če se železnica zgradi. Da je pri tem tudi ljudska stranka dobila par bre, je umevno. Govorniki so li prerokovali smrt.

§ **Polzkušeni samoumor.** V Ptuj si je pogljal kroglo v prsi 19 let stari trgovski pomočnik Josip Felner. Nevarno ranjenega so prepejali v Gradec.

§ **Smrtina kosa.** Nagloma na srčni kapi je umrla v Ptuj gđna. Kati Putrich. Umrla gosposdična je bila nevesta. — V Ptuj je umrl vspokojeni stotnik Dominik Heizelberger. — V Mariboru je umrla gospa Margareta Grobelisk, rojena Vavpotič.

§ **Ciganka ustrelila svojega moža.** 63 let stara ciganka Karolina Pestner se je na cesti pri Sv. Kunigundi sprla s svojim možem. Ciganka je potegnla revolver in moža na cesti poleg ciganskega voza ustrelila. Morilko so orožniki aretirali in jo izročili mariborskemu sodišču.

§ **Smrt pri streljanju.** Pri velikonočnem streljanju s topiči se je v Glanzu razpočil topič. Hlapec Florijan Trobas je bil tako hudo zadet, da je v par minutah umrl.

§ **Dečka živa zakopana.** Sinova rudarjev 13letni Jožef Pureber in 11 in polletni Ivan Rucker sta se pri Wiesu igrala na nakopčenem premogu ter sta napravila v premost rov, kamor sta zlezla. Rov se je nad njima podr. Oba je pod premogom zadušilo. Starši so ju dolgo časa iskali, končno pa so razmetali kup premoga in našli dečke zadušena.

§ **Mesto učitelja** (učiteljice) je razpisano na trorzazdnici v 2. plač. razredu in prostim stanovanjem v Ručeti. Prošnje sprejema do 10. aprila krajni šolski svet ručeti, pošta Ivankovci (Ormož).

Ljubljanske novice.

lj **75-letnico rojstva** je praznoval včeraj mil. g. prelat in mestni župnik šentjakovski Janez Rozman. G. prelata se je zelo zdravje polagoma povračevali, zadnje dni je opravljaj sv. mašo. Včeraj je veliki zvon pri sv. Jakobu naznanjal, da se obhaja tam nekaj slovesnega. Mil. g. prelata želimo popolnega okrevanja.

lj **Za šahiste.** Ko je letos po novem letu priredil gosp. Vidmar Milan igranje šaha, pokazalo se je, da se tudi ljubljansko občinstvo zanima za to igro. Da se pa ta igra še bolj udomači med ljubljanskim občinstvom, pripravljen je gosp. M. Vidmar nastopiti proti osem ljubljanskim šahistom naenkrat. Gosp. Milan Vidmar je dobil na letošnjem dunajskem turnirju tretjo nagrado, kar je brezdvomno velikanski napredek mladega mojstra. Dunajski šahovski listi pišejo: »Gosp. Vidmar je najbolj nadarjen šahist in ima najlepšo prihodnost na šahovskem polju.« Gotovo si vsak prijatelj šaha želi seznaniti se z mladim mojstrom. — V soboto 6. t. m. je g. Milan Vidmar pripravil igrati tudi s 30 šahisti. Igralo se bode v kavarni »Union« ob pol 8. uri. Igranje bode gotovo zelo zanimivo. Igranje se lahko udeleži vsakdo. Ker je izključeno, da bi se dobilo toliko šahov na razpolago, zato naj prinese vsak igralec igro s seboj.

lj **Chamov kandidat za ljubljanski občinski svet.** Cham kandidira v tretjem razredu pri občinskih volitvah v Ljubljani namesto Etbina Kristana, Bambergovega knjigoveza Zirkelbacha, ki je predsednik »Zvona«.

lj **Projekcijski večer.** Včeraj je ob pol 8. zvečer v »Mestnem domu« gosp. fotograf Rožun iz Litje projiciral okoli 100 lepih ski-optičnih slik iz Ljubljane, Dolenjske in Gorenjske. Med temi slikami so vzbudile največ zanimanja slike iz naše lepe Gorenjske; zelo dobre in dovršene so bile plastične slike iz Triglavskega pogorja. Domače podjetje gosp. Rožuna, ki ima namen, vzbuditi zanimanje za lepoto naše Kranjske, bi bilo zaslužio, da bi se ga bilo prišlo gledat več občinstva, kakor

ga je včeraj bilo zbranega v »Mestnem domu«. Razkazovanju g. Rožuna je sledilo predavanje tajnika deželne zveze za pospeševanje prometa tujcev dr. Marna o pospeševanju prometa tujcev. Opisoval je lepoto Gorenjske in koristi, ki jih donaja Kranjski tujski promet v gospodarskem in tudi v kulturnem oziiru. Slovenci naj bi nalagali denar v podjetja za tujce, kjer se glavnic navadno obrestuje s 7%. Najbolj pa moramo urgirati, da se olepša in uredi naš krasni ljubljanski Grad. Predvsem naj se takoj napravi vzpenjača. Predavatelju in gospodu Rožunu je občinstvo živahno aklamiralo. Zanimivo je, da se bodo Rožunove projekcijske slike kazale na mednarodni športni razstavi v Berlinu.

lj **Avstrijsko društvo železniških uradnikov, skupina Ljubljana,** priredi izvanredni občni zbor, ki se vrši dne 7. aprila v hotelu »Južni kolodvor« (Seidel) točno ob 6. uri zv. Dnevni red: 1. Poročilo delegatov gg. Borštarnarja in Stefina o zborovanju dunajske skupine dne 32. marca t. l. (Regulacija plač.) — 2. Poročilo delegatov gg. Preka in Stefina o zborovanju železniških uradnikov Južne železnice v Mariboru dne 1. aprila in njih zahteve. — Tovariši, pridite vsi, kakor en mož na zborovanje, ker naša sveta dolžnost je, da delamo eden v prid vseh in vsi v prid enega!

lj **G. Verovšek** gostuje v igri »Pri belem konjčku« v ulogi Bucka prihodnjo nedeljo v Trstu.

lj **Tajinstvena smrt.** Pretekli ponedeljek so našli v Trstu v ulici della Raffineria mrtvega neznanega človeka. Sedaj je gospa Ana Sila objavila tržaški policiji, da je identificirala v mrtvašnici neznanca. Piše se Ivan Čič in je doma iz Ljubljane. Bil je v službi pri Antonu Benninger na Greti pri Trstu. V Ljubljani ima baje nekaj posestva in tu se nahajajo tudi njegovi starši.

lj **Kranjska podružnica avstrijskega pomoznega društva za bolne na pljučih.** Odbor usoja se znova opozarjati na letošnji občni zbor, ki se vrši v soboto 6. t. m. ob polu 6. uri zvečer v mestni dvorani.

lj **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri koncert v hotelu »Južni kolodvor«, (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu osmih zvečer. Vstop prost.

lj **Umrli so:** Ivan Zanoškar, železniški uradnik v pokouju, 69 let. — Vera Tonejc, natakarjeva hči, 5 let. — Valentin Florjančič, zasebnik, 65 let. — Jernej Kramberger, ključavničarski pomočnik, 18. let. — Ana Mirt, kovačeva žena, 33 let. — Peter Remc, kajzar, 60 let. —

Razne stvari.

Dekla umorila gospodarjevega otroka. Iz Draždan poročajo: Dne 3. t. m. je 16 let stara dekla Zenner iz maščevanja zadavila dveletnega otroka svojega gospodarja, nekoga pekovega mojstra. Truplo otrokovo je vrgla v vvodnjak.

Krojaškim mojstrom na Dunaju je dovolilo 40 dunajskih trgovin zahtevani tarif. Po ostalih delavcihval pa še stavkajo.

Goljufija v veliki meri. V Dortmundu se je razglasilo, da se priredi v zahodni Nemčiji italijanska razstava. Trdilo se je o zagotovljeni podpori italijanske vlade in da se udeleži razstave italijanska kraljica vdova. Nekaj dni je pa že zaprt urad razstave, marljiv ravnatelj je pa pobegnul in zapustil veliko dolga. Dognalo se je, da je bil ravnatelj, ki se je predstavljaval kot vseučiliški profesor v Palermu, le velik italijanski goljuf.

Zgorelo je 17. ranjenih je pa bilo 18 oseb, ko je zgorel neki italijanski hotel v San Francisku.

Zvito lopovstvo. Dunajski knjigotržec A. L. Hasbach je poslal 2. t. m. praktikanta Edletitscha k poštahranilničnemu uradu, da na šek dvigne tisoč kron, ki jih je potem zamenjal v neki banki. Ko je šel domov, ga je pa ustavil neki mlad mož, ki se mu je predstavil kot bančni uslužbenec, češ, da je prišel za njim, ker je bil bankovec napačen. Zahteval je, naj gre Edletitsch z njim nazaj v banko. To je praktikant tudi storil. Pred banko je rekel praktikantu, naj ga počaka. Tujec je šel v banko, a je prišel kmalu vun in rekel, da ima seboj napačni bankovec. Zdaj pa morata na glavni poštni urad, da se stvar pojasni. Na Štefanovem trgu je zahteval navidezni bančni uslužbenec, naj mu izroči praktikant onih 810 mark, ki jih je dobil v banki. Praktikant mu jih je tudi dal. V poštne poslopju je pa zvito lopov izgubil.

Za kratek čas.

Resnično o pljancu. Nekje na Kranjskem je mož, ki rad žganje srka in se ga večkrat navleče. Ko je nekoliko bolehal, gre k zdravniku, ki mu odločno odsvetuje žganje. Zdravnik mu ukaže, da naj mož vsaj tri dni postavi žganje in se prepriča, da bode potem zdrav. Mož res ne pije tri dni. Četrty dan pa pridrvi njegova žena k zdravniku in reče: »Za božjo voljo, nikar več možu ne prepovejte žganja!« — Zdravnik: »Zakaj?« — Žena: »Tri dni res ni pil, a prihranil je vse žganje in sedaj četrty dan vse naenkrat pogoltnil, da je skoraj umrl.«

KRANJSKO POSOJILO.

Praga, 5. aprila. Od deželne posoila vojvodine Kranjske v znesku 6.000.000 K pri »Ustredni banki českých spořitelén« je bilo te dni v Pragi likvidiranih 4.000.000 K.

MONTAGNI.

Pariz, 5. aprila. »Figaro« objavlja nadaljnje Montagnihjeve listine. Te kompromitirajo — ako so resnične — baje bivšega predsednika poslanske zbornice Doumerja in

Podružnica

: v Spljetu. :

Delniška glavnica:

11 K 2.000.000. 11

♦♦♦♦♦ Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani ♦♦♦♦♦

ponuja vsakovrstne srečke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom, dovoljuje predujeme na srečke in druge vrednostne papirje.

Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu, diskontuje kulantno devize v laških liralih.

Vloge na knjižice in v tekočem računu obrestuje od dne vloge do dne vzdiga po **4 1/2%** Rentni davek plača banka sama.

Podružnica

: v Celovcu. :

: Rezervni fond : :

111 K 200.000. 111

poslanca Denis Cochina, ki je bojda hotel vse velevlasti pod načelstvom nemškega cesarja Viljema pridobiti za neko »sveto alianco« proti socialistični republiki. — Že to dokazuje, kako malo resne so objave »Pigara«.

USODNI DOGODKI NA RUSKEM.

Berolin, 5. aprila. »Vossische Zeitung« poroča, da so že došli na carja brzojavke, ki ga pozivljajo, naj razpusti dumo. Brzojavke so plod agitacije »Zveze pravih ruskih ljudi«.

Telefonska in brzojavna poročila.

VOLITEV ŽUPANA V BUZETU.

Buzet, 5. aprila. Občeprijubljani Fle-mo jednoglasno izvoljen načelnikom. Navdušenje veliko. Sokolska glasba koncertira sredi mesta.

OGRSKI MINISTRI NA DUNAJU.

Budimpešta, 5. aprila. V ponedeljek se podajo ministri Weckerle, Košut in Darany s svojim tajniki na Dunaj, da nadaljujejo pogodbeno pogajanje.

METEOROLOGičNO POROČILO ZA KRANJSKO.

Dunaj, 5. aprila. Spremenljivo, zmerni vetrovi, mlo, počasi se vreme boljša.

ŠKOF NAGL V RIMU.

Rim, 5. aprila. Semkaj je došel škof Nagl iz Trsta in bo jutri sprejet od papeža v avdienci. Baje se je prišel posvetovati o ricmanjski zadevi.

POTOVANJE CESARJEVO V PRAGO.

Praga, 5. aprila. Cesar bo na svojem potovanju v Prago na dveh ali treh večjih postajah na češkem ozemlju izstopil in sprejemal poklonstva. V Pragi bodo štiri dni splošne avdijske in štirje dvorni banketi.

PONEVERJENJE.

Berolin, 5. aprila. Upravitelj italijanske izložbe v Bochumu je pobegnil ter odnesel seboj 400.000 mark.

ANARHISTIŠKO SKLADIŠČE ODKRITO.

London, 5. aprila. V Suderlandu je policija pod streho nekega redovnega zavoda našla 30.000 pušk in 15.000 samokresov. Spravil je te zaboje tja neki Nemec, rekoč, da so v zabojih mehanične igrače. Policija je mnenja, da bo v mestu odkrila še več takih anarhističkih skladišč.

ADMIRAL SKRYDLOV ODPUŠČEN.

Peterburg, 5. aprila. Admiral Skrydlov je iz službe odpuščen. Na njegov mesto je imenovan admiral Viren.

MIR NA RUMUNSKEM.

Bukarešt, 5. aprila. Ker je po vsej deželi zopet mir, pričelo se je zopet poljedelsko delo. Med kmeti, posestniki in zakupniki so sklenjene pogodbe.

A. cidenčnega stavca

sprejme „KATOLIŠKA TISKARNA“.

Zahvala.

Za prisrčne dokaze sožalja povodom smrti naše matere

Marjete

kakor tudi za mnogobrojno in častno spremstvo k večnemu počitku, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem. Posebno pa se zahvaljujemo veleč. gospodu župniku z Brda in veleč. gospodom iz Moravč.

Prapreče pri Lukovici, dne 4. aprila 1907.

757 Rodbina Capuder.

Ograz

(Stachelbeeren) 759 1-1

lepe sadike, fine vrste, so po ceni oddati v Ljubljani, Bohoričeve ulice 5.

Pri kašlju, hripavosti ter zaslizanju dihal rabite vedno salmijakove pastile

lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani,

na mednarodni razstavi v Milanu odlikovanega z najvišjo odliko (avstr. raz.)

1 skatija 20 vinarjev, 11 skatelj 2 kroni.

Zunanja naročila izvršuje najtočnejše lekar Piccoli v Ljubljani, Dunajska cesta. 2745 III b

Prva Ljubljanska velika žgálnica kave

Karel Planinšek, Ljubljana, Dunajska cesta.

Električni obrat, tedaj večkrat na dan sveže žgana kava; izvrstna kakovost, najboljši aroma, krepkega okusa.

Najnižje cene za posamezne vrste in za najpri-znanejšje zmesi. 2574 52-19

Prodaja iz higijeniških posod za kavo.

Kuharica

izurjena v vseh strokah, želi službe v kakem župnišču v mestu ali na deželi.

Naslov: Marija Grahek, Reka-Sušak, poste restante. 761 3-1

Pomanjkanje teka, slaba prebava

se odstranjata enostavno s stanovitno porabo rogaškega „Templjevega vrelca“. Pri zastarelih kron. boleznih te vrste se pripo-734 c roča močnejši „Styria-vrelec“. 1-1

Nove pesmi za Šmarnice!

Devetnajst Marijinih pesmi za mešan zbor, solospesve in orglje, zložil Ign. Hladnik, op. 51. Cena 2 kroni.

Dobe se v Katol. bukvarni in pri Schwentnerju v Ljubljani in pri skladatelju v Novem mestu, Dolenjsko. 760 7-1

C. kr. priv.

240 12-2

občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena 1831. l.

Jamstveni zakladi znašajo nad 300 milijonov kron.

Poslovni izkaz zavarovalnega oddelka za življenje:

	meseca marca 1907	od 1. jan. 1907
Vložilo se je ponudeb	1625	5267
za zavarovano vsoto	K 15,927.201-98	K 48,596.952-74
Izgotovljenih je bilo polic	1344	4659
za zavarovano vsoto	K 12,019.404-37	K 44,078.013-82
Naznanjene škode znašajo	K 579.650-21	K 2,277.678-75

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

v Ljubljani, Franca Jožefa cesta šte. 9

delniška glavnica in rezervni zakladi kron 183,000.000

se bavi z bančnimi in menjalnimi operacijami vsake vrste, kakor: z nakupovanjem in prodajo tuzemskih in inozemskih rent, zastavnih pisem, delnic, srečk, valut in deviz, preskrbuje in deponuje ženitovniške kavcije, prav tako tudi službene kavcije in vadije za udeležbo pri ponudbah, prejeme in hranitev in varstvo vrednostne papirje ter oskrbuje njih upravo in revizijo pri izžrebanjih, zavaruje srečke proti kurzni izgubi, izplačuje kupone in izžrebane vrednostne papirje pri svoji blagajni, in dovoljuje predujeme na vrednostne papirje in sprejema borzna naročila za tuzemske in inozemske borze,

prejeme vloge za obrestovanje proti vložnim knjižicam na tekoči račun in na giro-konto, ter dovoljuje imetnikom takih računov, da smejo tudi z vso svojo imovino razpolagati potem čaka a vista,

izdaja obrestonosne blagajniške liste, dovoljuje kredit na tekoči račun, eskomptuje v tuzemstvu in inozemstvu izplačne menice ter jih prejeme za inkasovanje, prepušča plačilna nakazila, ter izdaja kreditna pisma za vse kraje tuzemstva in inozemstva, daje vestna navodila za nalaganje vsake glavnice. 725 15-2

Podružnice:

Praga s menjalicami: Graben 25, Mala stran, Most ulice 17, Žitkov. Brno, Baden, Čekka Lipa, Čekka Kamalca, Noravski Zumberg, Mödling, Novi Jirka, Pilsen, Britava in Liberec.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wellzeile 10, II. Taborsstrasse 4, III. Ungargasse 69 (vogl Rennweg), III. Lö-wengasse 27, IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnstrasse 88 4, VII. Mariahilferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alservstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XIX. Döblinger Hauptstr. 33, XXI. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 45 150-36

„MERCUR“

Dunaj, I. Wellzeile 10.

Ako. kapital K 16,000.000. Reser. zaklad K 7,000.000

Najkulantnejši

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnic, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje izžrebanih zastavnic in obligacij, srečk in kuponov.